Editura Duran's
Oradea, 2013

Florentin Smarandache

ReSemnare

Referenţi:
Prof. Dr. ADRIAN BOTEZ, Adjud, Jud. Vrancea
Prof. CORNELIA OLARU, Bucureşti
Prof. ADRIANA ELENA RADUCAN, Craiova, scriitoare

Redactor de carte:
Octavian Blaga
Societatea cultural-ştiinţifică AdSumus
E-mail: octavian.blaga@laposte.net

E-publishing:
Editura Duran's
Oradea, Iuliu Maniu 48
Tel: +40 742 162.843
359 401.562
E-mail: ovi@durans.ro

Copyright:
© Florentin Smarandache, 2013
E-mail: fsmarandache@gmail.com

ISBN: 978-973-1903-56-9

Florentin Smarandache

ReSemnare

poeme cu poeme

cu ilustraţii fotografice diverse

Societatea cultural-ştiinţifică AdSumus
Editura Duran's
Oradea, 2013

Cuprins

Poeme cu poeme (auto-eseu)..... 16

Zile îngălbenind în calendare..... 17

Sentimente zdrenţuite..... 17

Instantaneu..... 18

Ostilitate divină..... 18

Zgomote liniştitoare..... 19

Flăcări râzând..... 19

Galopând printre sentimente..... 20

Călătorind spre mine însumi..... 20

Fotografia viselor..... 21

Noi în iarnă..... 21

Urmaşii anilor..... 22

Peisaj fugar..... 23

Vedere invizibilă..... 23

Aproape pastel..... 23

Extindere..... 24

Autoportret înlăcrimat..... 25

Ochi întorşi pe dos..... 25

Elasticul memoriei..... 25

Cerul inimii tale..... 26

Magazine de vise..... 26

Zaruri noduroase..... 27

Cuie de muguri..... 27

Timp obraznic..... 28

Împuşcând amintiri..... 28

Margini de zbor..... 29

Invitaţie..... 29

Pastorală..... 30

Facerea poeziei..... 30

Stea sonoră..... 30

Singur cu mine..... 31

Eboşă în oglindă..... 31

Frunze terfelite..... 31

Duel..... 32

Noi, între frunze..... 32

Desen interior..... 33

Monolog cu public..... 34

Aşteptare..... 34

Idei în focare..... 34

Autopoem..... 35

Dureri iraţionalizate..... 35

Scheletice doruri..... 35

Cel care moare singur..... 36

Balcon cu soare..... 36

Ecologie..... 36

Iubire incendiată de inimă..... 37

Întuneric pur..... 37

Lumea e un fel de eu 38
Bombardând întuneric 38
Aplauze mute de petale 38
Bucolică înnegurată 38
Triptic 39
Coşmar 39
Coşmar (continuare) 39
Mesaje 40
Tren fără spaţii 40
Funeralii 40
Poduri de oseminte 40
Futurologie 41
Speranţe 42
Delir 42
Întrupare 42
Picturi de duminică 43

Între cifre şi versuri..... 43

Prizonierat..... 44

Surâs ruginit..... 44

Lumină în dungi..... 44

Culesul de păsări..... 45

Răni vechi..... 45

Vise naufragiate..... 46

Perspectivă..... 46

Ameţitor de joase fântâni..... 46

Timp neblând..... 47

Glasuri mute..... 47

Marele vierme al gândului..... 47

Cosmos..... 48

Candelabrul dă umbre..... 48

Şerpi de apă..... 49

Drum..... 49

Dragoste intermediată..... 50

Zile desculțe..... 51

Fârmituri sub grația nopții..... 51

Cimitirul amintirilor..... 51

Urlete rănite..... 52

Plete de nisip..... 52

Paznicul singurătății..... 52

Război..... 53

Dragoste iluzorie..... 53

Snop de cuvinte..... 53

Timp de ceară..... 54

Contracție..... 54

Mare înlăcrimată..... 55

Nelacrimi plânse..... 55

O clipă cu tine..... 55

Lama zorilor..... 56

Cântecul florilor 56

Angoasă 56

Teatru 57

Moarte 57

De dor de toamnă 57

Ani şi sentimente 58

Fructe mincinoase 58

Lună dezgolită 59

Noi, timp abstract 59

Negativul unui gând 59

Portret de sine 60

O singură moarte 60

Întomnare 60

Traducere 61

Oră veghind 61

Între viaţă şi moarte 62

Dialog 62

Ploi de flori 62

Antipasărea 63

Atât de dragă 64

Pe coardă arpegio 64

Gâlceava asemănărilor 65

Introversiune 66

Pro patria 67

Mă scald în apatie 67

Răspunsuri fără întrebări 67

Negresă blondă 68

Joc 68

Morală 69

Copii dezmățați 70

Călătorii 70

Crochiu 71

Obrazul pantofului..... 71

Frica de frică..... 72

Paradoxuri de verde..... 72

De-Alde Ion (intro)..... 72

De-Alde Ion (remember)..... 73

De-Alde Ion (extra)..... 73

De-Alde Ion (postum)..... 73

Răzbunare..... 74

Viaţă alb-negru..... 74

Suflet de cauciuc..... 75

Foc îngheţat..... 75

Sub papuc..... 76

Versuri altoite..... 76

Inimă exactă..... 76

Zbor ilicit..... 77

Declaraţie de dragoste..... 77

Prostituție..... 77

O pasăre-putere..... 78

De dragoste..... 78

Remoarte (fragmentar)..... 79

Cuvinte necuvântate..... 80

Dialog paralel..... 81

Celelalte cuvinte..... 81

Unde de struguri..... 81

Pădure de stele..... 82

Coordonate de piatră..... 82

Avânt de lună..... 82

Crâng împăsărit..... 83

Mistere slute..... 83

Uşa de aer..... 84

Muzică umedă..... 84

Crochiu cu tine..... 85

Jocul de-a cerul..... 85

Prin armura vremii..... 85

Întuneric stins..... 85

Suflet de statuie..... 86

Incendiu sub frunte..... 87

Blocat în tunelul cuvintelor..... 87

Gânduri bătrâne..... 88

Oră nebotezată..... 88

Zvonul timpului care vine..... 88

Inimă de plumb..... 89

O clipă cu tine..... 91

Inimă de plumb..... 91

Poeme cu poeme
(auto-eseu)

În acest volum, fiecare poem este compus din versuri independente. Dar o legătură subtilă între versuri transcende. Aşadar, 'poeme' cu 'poeme într-un vers' [sau meta-poeme].

Cartea putea fi structurată şi diferit, ca un simplu volum de poeme într-un vers. Stilul volumului este eliptic. Lipsa verbelor (sau puţinătatea lor) dând impresia de stagnare, de Timp Oprit, unde Sentimentele au Îngheţat... sau de Poeme-Tablouri Pictate, ori Desene Onirice... Totul este ca o listă nesfârşită de observaţii naturale şi simţăminte. Metaforele şi personificările se succed la infinit.

În această lirică e-atâta singurătate pastorală, linişte profundă şi pesimism: totu-i alb şi pustiu, de o tristeţe neţărmurită.

Autorul

Zile îngălbenind în calendare

- Vântul, cu pelerina-i grea, păşeşte uşor.
- Submarinul emoţiilor se ridică la suprafaţă.
- Soarele se-arată rece.
- Umbra păsărilor zboară pe pământ.
- Marea e un cer căscat albastru.
- Umbra sufletului meu înoată în ochii tăi. Speranţele - în doliu.
- Avioanele durerii şi fricii se rotesc în cercuri.
- Bezna sună grav din bas...

Sentimente zdrenţuite

- Un miros dulceag-amar, să ne-ngheţe inima.
- Ce chin şi ce osândă, atâta amar de vreme, sub ploaia de cuvinte !
- Prezentul va fi mâine.
- Haideţi să pregătim moartea cea perfectă.

Instantaneu

- Aş vrea să te privesc cum îţi înfloresc trandafirii pe buze.
- Şi din ochi îţi tresar mărgăritare.
- Să-ţi mângâi părul ca lămâia.
- Şi sufletul ca un lăstar.
- Pentru o clipă eternă ...

Ostilitate divină

- Vântul ne-atacă brutal cu pumni de metal.
- O rafală ne trage părul vâlvoi.
- Pomii, cu brasarde pe mâneci.
- Frunzele ne împuie capul.
- Iar crengile grele ne biciuiesc peste obraji.
- Floarea-soarelui îşi frânge gâtul şi iarba dă înapoi de frică.
- Picăturile de rouă tocmai deschid ochii-n livadă, cât cerul.
- Doar usturoiul mai râde pe sub mustăţi.

Zgomote liniştitoare

- Vântul îmi linge fruntea.
- Timpul se apleacă peste cărţi şi rupe câte-o foaie.
- Fluturii se-aşează-n caişii din grădină, înflorindu-i.
- Explozia mută a crinului.
- Tramvaiele, ca nişte melci scăpărând scântei din coarne.
- Deschid porţile de sticlă ale clipei.
- Râul, plecat cu sorcova de flori la vale.

Flăcări râzând

- Valurile umflate ale munţilor şi trupul blând al poeziei.
- Foarte lângă mine, cu elitre prinse de noapte, un greier.
- Dincolo, oraşul, un bâlci înfofolit de oameni.
- Poezia arde pe dinăuntru.
- Şi ninge c-o zăpadă umană.

Galopând printre sentimente

- Soarele şi-a pus doliu.
- Vocea ta mă înţeapă în ureche.
- Pe cer, stele dolofane, cu picioare groase, degerate.
- Vorbele dispar, măturate de timp.
- Trăim într-un nămol aurifer.
- Caută ochii ce te-au născut, lumină, găsiţi urechile ce v-au ascultat, sunete !

Călătorind spre mine însumi

- Copaci cu crengi lăsate, ca de sâni.
- În satul meu cresc cimitire.
- Intru în sufletul tău amar ca un buldozer.
- În tine întârzii câte puţin.
- Strig după mine şi nu mă ajung.
- Doliul ochilor tăi îmi leagă inima.
- Gingiuleală - flămândă ca un lup.
- Eu tot veneam dispre toamnă.

Fotografia viselor

- Pe jos s-au risipit şi ultimele secunde din ceasornicul vechi.
- Viaţa e ca un tren, în care, în fiecare staţie, coboară şi se urcă oameni, fără ca trenul să oprească sau să-şi încetinească viteza vreodată.
- Trenul devine tot mai aglomerat, până dispare în negură.
- Limba vremii, limbă de vânt.
- Viaţă e fotografiată la minut.

Noi în iarnă

- Luna şi-a tras oblonul şi-a adormit cu o jumătate de ochi deschis.
- Urlă viscolul de lupi.
- Ne privim aplecaţi în tăcere.
- Iarna îşi încruntă sprânceana crivăţului.
- Pământul s-a scufundat în cer.
- Eu şi cu tine, îmbrăţişaţi de iarnă.

Urmaşii anilor

- Zăpada topeşte mirosul umbrelor.
- Sunt un poet nins de litere.
- Racheta gândului zboară în eter.
- Mitraliera necazurilor m-a pus la zid.
- Legat de mâini cu cătuşe de eşecuri.
- Pe nisip, urma picioarelor desculţe.
- Pe cer, urma stelelor sclipitoare.
- Aici noaptea. Aici focul.
- Între ele, eu.
- Marea îşi brodează din valuri nebunia.

Peisaj fugar

- Casele calcă l-a-ntâmplare margi-nea drumului.
- Te profilezi pe umbra vremii.
- Cu fruntea boltită de cer.
- Îmi vând sentimentele ca actorul pe scenă.
- Un bolovan desparte ape mici.

Vedere invizibilă

- Tunul bucuriei mă loveşte în plin.
- Devin invizibil şi văd prin lucruri înainte.
- Umbrele miros a tăcere.

Aproape pastel

- Garoafe, rămase grele de culoare.
- Depărtare de apă.
- O poză fierbinte fumegă.
- Pomi cu capul bătut de vânt.
- Gândurile stau în cap.

Extindere

- Te leagăn în mine însumi.
- Soră mie, steaua, când cade pe cer, frate mie, soarele, când apune.
- Mătuşă mie, durerea.
- Numele sau lucrurile mă caută.
- Şarpele aleargă.
- Eşti o regină, dar numai în noapte.
- Te înţepi în raze.
- Nu încap în mine, mă extind în tine.

Autoportret înlăcrimat

- Mă am pe mine însumi, câteodată.
- Mă ţin după mine până mă-mpiedic de mine.
- Lacrimile mă uşurează azi să mă doinesc.
- Nu credeam să-nvăţ a şti plânge ...

Ochi întorşi pe dos

- Albastru, cum e cerul murdar de nori.
- Să mă aştepţi, căci veni-voi cu toamnele.
- Soarele e un arici cu ţepi de raze.
- Simţi cum te ating cu-n gând, cu ochii întorşi de vederea pe dos?

Elasticul memoriei

- Sar în aer gândurile.
- Îmi umplu stiloul memoriei.
- O arie de gânduri mă-nţeapă în creier.

- Ochii tăi - culoarea creionului de dermatograf.
- Mi-ascut plaivasul minţii.
- Mă revăd student, îndesând în sala de lectură timpul.

Cerul inimii tale

- Pipăi sinucigaş tăişul cuţitului.
- Mă vizitează boala ades - cu acte în regulă.
- Mă înfăţişez în beznă, în imperiul multinaţional al iluziilor.
- Plivesc cuvintele, frazele, ideile.
- Scriu distrat pe cerul inimii tale.

Magazine de vise

- Dau de mâncare viselor.
- Struguri bolnavi de rinichi.
- Miros în vis flori uriaşe, ţâşnind din pământ, din iarbă verde, din lună, din stele.

Zaruri noduroase

- Pământul îşi duce-n spate crucea lui cosmică.
- Fructe zemoase prinse pe ram ca în cuier.
- Sunt un copil al începutului.
- Sentimente plouate.
- Plesneşte buboiul unui vulcan colosal.
- Viaţă e o ruletă jucată cu zaruri noduroase.

Cuie de muguri

- Luna, roasă jumătate de viermii nopţii.
- Frunze în vânt, vorbind prostii.
- Plăci cu muzică închisă-n ele.
- Timpul mai smulge o foaie din cartea subţire a vieţii.
- Două raţe sălbatice se spală pe faţă.
- În tălpi îmi bat cuie de muguri.
- Zgomotos, un secol vine după mine.

Timp obraznic

- Timpul se face că nu mă vede şi trece înainte.
- Sunt ca un fluture cu masca de gaze pe chip.
- Pe cer, stelele, ca nişte puncte de suspensie.
- Pe pământ, tramvaiul se scarpină pe spate.
- Prin geamurile sparte, viscolul fluieră în biserică.
- Îndur obrăznicia timpului.

Împuşcând amintiri

- Petale hărţuite de fluturi.
- Un spânzurat în aer, ţinându-l pe Dumnezeu de-un picior.
- Omizi păroase, în marş spre pomul lăudat.
- Hainele tale, agăţate în cuier ca fructele zemoase pe un ram.
- Cuvinte văzute la televizor.

Margini de zbor

- Văzduhul mă trage-n piept.
- Soarele ne cuprinde în braţe.
- Uimitor de-albastră marea – parcă ar fi căzută din cer.
- Un ram ne-arată cu degetul.
- Timpul adoarme cu botul pe labe.

Invitaţie

- Sângele, duelând ritmic inima.
- Păsările în luncă sunt invitate la o partidă de bridge.
- Iubirea e de partea ta, ai pâinea şi cuţitul !

Pastorală

- Petale roze, ridicate în extaz, făcând infarct.
- Vântul circulă-n şaretă cu viteza frunzelor.
- Grâul face drumuri pe la ţară.
- Furtuna-şi joacă rolul până la cap.

Facerea poeziei

- O contracetate se ridică în oraş.
- Versurile, ca nişte sfaturi pentru amatorii de excursii ale luminii.
- Simt încleştarea timpului.
- Poezia visează.

Stea sonoră

- Fir electric, dolofan de lumină.
- Ea apare cu mâinile de zână.
- Îşi scaldă amăgirea în voce.
- Creşte în tinereţe.
- E chipul unui cuvânt, ca o stea sonoră.

Singur cu mine

- Aerisindu-mi creierul cu un vers.
- Întind ziua întreagă pe poieni.
- Un vânt puternic se iscă dintr-o naştere uşoară a gândului.
- Nici nu mă sunt.

Eboşă în oglindă

- Mă împart la toţi.
- Cu fruntea mă hrănesc.
- Numai voi veţi şti când mă voi naşte, numai eu voi şti când mă voi muri.

Frunze terfelite

- Crengile au uitat de frunze şi atârnă ca nişte oameni ciungi.
- Crivăţul mă ia brusc de urechi cu mâinile de gheaţă.
- Un anotimp uimind de mare terfeleşte frunzele.

Duel

- Tone de tristeţe pe capul meu, metri cubi de îndoieli, Kilograme de durere.
- Nu se mai vin... Mă adun în tine.
- Cu limbile scoase, vorbele mi se duelează cu tălpile crăpate.

Noi, între frunze

- În lojă se-aşează vântul, şi boarea, şi pasărea.
- Versurile sau noptile mi se topesc în suflet.
- Sunt o uzină de gângănii.
- Eşti o culoare plângătoare.
- Privesc după gândul meu.
- Îţi ucid numele.
- Întorci cerul pe dos.
- Condeiul îmi putrezeşte.
- Imaginea ta se şterge din memorie cu guma.
- Frunzele stau la taifas cu vântul.

Desen interior

- M-am cumpărat pe mine însumi cu câteva iluzii.
- Fac alergie la dragoste falsă.
- Pe unde mă exist mereu?
- M-am izbit cu capul de un vers.
- Poezia mă nemoare.
- Cine a inventat limitele, timpul, sfârşitul ?

Monolog cu public

- Fug după timp.
- Lumea din noi, nişte imagini dând în clocot.
- M-am lovit de mine.
- Şi m-am simţit mai mult un eu, care se lasă scos din sine.
- Vouă vă sunt dat, mie luat.

Aşteptare

- Aştept o zi, care nu va veni niciodată.

Idei în focare

- Această viaţă n-are decât o singură intrare, dar mai multe ieşiri.
- Se aude timpul, cum vine grăbit.
- Sunt o ţesătură de nervi.
- Iarba arde sub privirile roşii ale macilor.
- Focare de idei.
- Idei în focare.

Autopoem

- Beau zborul unei paseri.
- Numai cântecul mă poate odihni.
- Fierb într-atât, până dau peste mine. Speriat doar de sine.
- Mă veți găsi la timpul viitor.

Dureri iraționalizate

- Mă smulg din gânduri chinuitoare și privesc în afară.
- Sunt un chip fără nume.
- Timpul și-a lăsat barbă.
- Stau pe o saltea de vise.

Scheletice doruri

- Mi-e dor de adolescența pe care am râvnit-o.
- Vise cleioase-n pat de băiețaș.
- Trag perdelele amintirii.
- Deschid ușa largă a unei aventuri.
- Am jucat la loterie și-am câștigat o iluzie.

Cel care moare singur

- Timpul diferă de la om la om.
- Aura mea se strică-n plâns.
- Trăiesc în anotimpul din odaie.
- Sunt acela care moare singur.

Balcon cu soare

- Am strigat răspunsul tău, încolăcit de şerpii braţelor tale.
- Cu mâinile amestecate de gânduri, târfele nopţii umblau prin noroaiele minţii mele.
- Bărbier al soarelui pe cer e orice amurg.
- În balconul luminat, vântul atârnă în ştreang.

Ecologie

- Marea face din piftii meduze.
- Criminali, macii, umpluţi de sânge, ucid căldura din câmpie.
- Omul lucrează la crucea sa.

Iubire incendiată de inimă

- Inima dă foc iubirii trecute.
- Vâlvătaia aprinde văzduhul unei noi iubiri.
- Zâmbeşte lumina în lustră.

Întuneric pur

- Luna bandajată la cap.
- Să beau din noapte câte-un pic !

Lumea e un fel de eu

- Necazurile sună lung la uşă.
- Suferinţa e universală într-un şir de euri diferite.
- Mă veţi găsi cerşind un alt univers.

Bombardând întuneric

- Peşti în cercul de apă pe cer.
- Stelele îşi dau cu degetele-n ochi.

Aplauze mute de petale

- Pământul se roteşte-ntr-o legendă.
- Garoafa a fost trasă pe roată.
- Libertăţii i s-a pus pe cap o coroană înroşită în foc.
- Primăvara telefonează câteva flori.

Bucolică înnegurată

- Soare surdo-mut în plină noapte.
- Crengi vomitându-şi frunzele.
- Apoi ploaia, urinându-şi stropii.
- În seară, plopul e un negru preot.

Triptic

- Trupul meu, făcut din timp.
- Moartea mea, făcută din timp.
- Luna mă arde pe rug.

Coşmar

- Cad în groapa timpului de lut.
- Prins sub roata fără gânduri a automobilului.
- Copilăria mea murind în mine.
- Odă celui ce nu s-a născut şi astăzi moare.
- Somn mort.

Coşmar (continuare)

- Mă întorc la mine în fiecare somn.
- Sabia scoate limba la mine.
- Un crin râde cu gura aproape de urechi.
- Mă trezesc înspăimântat.

Mesaje

- Trimit mesaje pentru veacul de mâine.

Tren fără spații

- Timpul naşte clipele, care cresc, devin ore, apoi ani, apoi secole, care înghit oameni.

Funeralii

- Păsări mici mă curăță prin gură de resturi de cuvinte stricate.
- Hemoragia de raze a soarelui tinde spre cancer.
- Plâng în liniște la înmormântarea mea.

Poduri de oseminte

- Căzând în groapa morții.
- Înnoptez pe versuri scheletice.
- Un pod de oase între cuvântul viu şi cuvântul mort.

Futurologie

- Timpul acesta care o să vie, ia să vedem noi dacă e ceva de capul lui acum !
- Epava unui destin viitor trece ca un strigăt.

Speranţe

- Cuvântul mă rosteşte.
- Marea-şi spală visele.
- Speranţele se scoală de dimineaţă.
- Poate să se poată.

Delir

- Privighetoarea mută din codru.
- Cobaiul de sine, cu blana moale, bun la anatomie.
- Temnicer la celula de granit a timpului, înhămasem sănii lungi la câinii de metal ai iernii.
- Din floare-n floare, albina îşi trimite parola.
- Rumegă-n câmpie oasele timpului.
- O oră borţoasă de lumină.

Întrupare

- Nu loviţi lumina !, am strigat.
- Fiecare parte din mine, murind, naşte o alta.

Picturi de duminică

- Trimit un vis ambasador la soare.
- Norul acela turtit, de parcă i-ar fi pus Dumnezeul mâna în cap.
- Plopi de kanada, cu trupul subţire şi capu' în nori.
- Un vânt aiurit, golan.
- Marea bronzată, cu fundul gol.
- Brazi zâmbăreţi, pinii.
- Frunzele – femei uşoare.

Între cifre şi versuri

- Drum drept : din ermetismul cifrelor în ermetismul poeziei.
- Cireşele, pe buze care vor să fie sărutate.
- Poezia e o floare, printre buruieni.
- Între cifre şi versuri, port omenirea toată-n mine. Am obosit gândind.
- Car cuvinte grele-n spate.
- Viaţa are părul de sârmă.

Prizonierat

- Arbori bătuți la palme în publicul des al pădurii.
- Am închis un gând, prizonier în creier.

Surâs ruginit

- Mă-ntorc în cuvânt.
- Alunec din ora aceasta.
- Lipesc cuvinte pe stele.
- Sunt dincolo de lumină, cu fruntea tatuată de idei.
- Apleacă-ți sunetul spre mine!

Lumină în dungi

- Rup note din vioară.
- Pun punctul pe i, de la inimă.
- Cuvintele-și înfig gheara în carne.
- Piatra inspiră poezie.
- Unii zboară spre beznă.
- Margaretele au rochițe albe.
- Soarele trage linii.

Culesul de păsări

- Alunec uşor, pe scara blajină a somnului.
- Ţipătul aleargă după tine.
- Să culegem câteva păsări !

Răni vechi

- Baţi în poarta inimii mele.
- Rănile vechi mă cheamă.
- Fulgerele mă lovesc în tâmplă.
- Pe frunte îmi cresc cuvinte.

Vise naufragiate

- Îmi sting lumina interioară şi mă culc.
- Trag perdelele sufletului meu.
- Eşti atunci stăpâna flotelor de flori.
- În naufragiu.

Perspectivă

- Făpturi orbite de lumină.
- Şi din foc de paie se înalţă fum.
- Te zbaţi, ca un peşte într-un ochi de apă, doritor de mare.
- Viaţa e o sală mare în care plăteşti pentru a asculta muzică.
- Valurile lovesc marea.
- Dau timpul la o parte şi merg înainte.

Ameţitor de joase fântâni

- Privesc în fântânile sufletului.
- Privirea se rupe de ochi şi călătoreşte, ameţitor de jos, dispărând.

Timp neblând

- Soarele luceşte pe orice cer.
- Lumina se retrage.
- Trebuie s-ajung dincolo de mine.
- Vreau s-anin cuvinte-n cer.
- La lumina lunei nu avem umbră.
- Nu trăiesc în prezent.
- Departe foarte, moarte !

Glasuri mute

- Bocitoarele sălcii de apă, în haine zdrenţuite.
- Mă culc în pat cu noaptea.
- Aud glasurile mute ale sălciilor care umblă noaptea prin viaţă.

Marele vierme al gândului

- Am scris pe cântul privighetorii balade de iubire.
- Tu mă respiri în versuri.
- Fiecare om poartă o cruce în el.
- Fiecare gând, un vierme.

Cosmos

- Pe schiuri alunecă sunetele la vale.
- O stea de nimeni.
- Ascultă cum vuieşte universul, mişcându-se printre planete !
- Uneori se iveşte o stea pâlpâitoare.
- Cosmosul face paradă.

Candelabrul dă umbre

- Să aprindem trecutul !
- Şi-n noaptea ta există lună.
- Eşti o nimfă a izvoarelor de lacrimi.
- Ai stors seva dulce a trupului meu.
- Mă-nvinge aşteptarea unei amintiri care să nu doară.
- Valurile vieţii vin când încărcate cu peşti, când flămânde - spre noi.
- Acum, în viaţa mea e doar un candelabru care dă umbre, însă foarte puţin.

Şerpi de apă

- Pământul este o mare întindere de umbre; fiecare e umbra celuilalt.
- Apele sunt o mare întindere de suflete.
- Fiecare suflet ascunde un şarpe.
- Eu sunt o luntre înotând pe ape.
- Şerpii de apă desenează umbre pe pământ.

Drum

- Simţi nevoia să-ţi descarci sufletul.
- Să dai tot ce e rău din el.
- E ca într-o călătorie fără ghid, neplanificată.
- E un drum greu, ascuns sub copaci.
- Iubita, de exemplu, e scăldată într-o lumină albă.
- O văd ca dintr-un univers paralel.
- Şi-a pus sigiliu pe cuvinte.
- Iar eu am ales un drum greu, ascuns sub copaci.

Dragoste intermediată

- Să trecem de la mine la noi.
- Fii mijlocitor între tine şi mine !
- Am tras obloanele peste inimă.
- Sunt lustruit de absolut.
- Te port ca pe o floare la ureche.
- Eşti pentru mine o imagine neclară.
- Am renunţat la umbră, să ştii.

Zile desculțe

- S-a copt prea mult mărul iubirii.
- Începutul sfârşitului, iată adevăratul început !
- Vindecă-mă de tine !
- Cercul este un poligon fără laturi.
- Sunt format doar din cuvânt.
- Îmi spăl poemele de tine.

Fârmituri sub grația nopții

- Lumina se-nsingurează în sânge.
- Ne egalează pustiul.
- Nu pot fi cu mine din cauza singurătății.
- Adun fârmituri de sentimente sub grația nopții.

Cimitirul amintirilor

- Lumină umedă, înmuiată, filtrată.
- Moartea se naşte din viață.
- Timpul negru al tăcerii.
- Pene obosite.

Urlete rănite

- Să sun la uşa cerului !
- Să fiu îmbolnăvit de sine !
- Nu te mai cărni, suflete !
- Să-nving cuvintele, nu invers !
- Să-mi fac cuib într-un poem !
- Să hoinăresc prin mărăcinişul ideilor !
- Pace ţie, dragoste !

Plete de nisip

- Cuvinte înflorind în poezie.
- Urmele luminii pe nisip.
- Să-nţeleg limbajul lucrurilor.

Paznicul singurătăţii

- Tu, ca întotdeauna, îmi păzeşti singurătatea.
- Îţi respir fiinţa.
- Sânii tăi de măr copt mă dor.
- Mi-am făcut inima colivie dorului tău.

Război

- Cascheta de sânge a soldatului ucis.
- Pat de frunze încălzit de femeie.
- Munţii s-au dizolvat în ceaţa uitării.
- Ferestrele dau zvon clopotelor.
- Naive flori, soldaţii cu arma la umăr.
- Pământul doare.

Dragoste iluzorie

- Ceara viselor se topeşte.
- Lămpile lunii aprinse.
- Se uită la mine ca o zeiţă.
- Dansează cu lumină albă pe braţe.
- Mă regăsesc în jungla unui poem.

Snop de cuvinte

- Ţurţuri de foc.
- Inimă dinamitată.
- Economie de vise.
- Urmele sunetelor.

Timp de ceară

- Solzi de soare.
- Soare înflorind.
- Flori de fete. Fete de nufăr.
- Nufăr încremenit în timp.
- Timpul naşte alt timp.
- Timpul nou naşte stele noi.
- Stele în genunchi la geamuri.
- Ca nişte borne împietrite.
- Nişte cai rânjind ca nişte statui.
- Trăim într-o istorie nouă.
- Tăvălugul războaielor n-a trecut peste noi.
- Izvoare de iarnă.

Contracţie

- Naşterea izvoarelor doare planeta.
- O creangă de primăvară pletoasă.
- Pletele nasc o nouă furtună.
- Sufletul meu prinde posturi străine.
- Mi-am legat şnur roşu la inimă.
- Timpul mă strânge.

Mare înlăcrimată

- Marea e o prăpastie răsturnată.
- Lacrima moare pe piatra uitării.
- La plimbare, cu carul greu al timpului.
- Lumina e caldă.
- Marea sărută țărmul.

Nelacrimi plânse

- Muntele plutește între prăpăstii.
- Vor seca oglinzile.
- Colții nopții se înfing în zi.
- Luminile nopții aprind licurici.
- Viața naște moarte.

O clipă cu tine

- Casa doarme liniștită.
- Părul tău, răvășit de pescăruși.
- Zările au ochii tăi albaștri.
- Cade clipa.
- Marea bate-n nisip medalii de dor.

Lama zorilor

- Noaptea, peştera zilei.
- O călimară plină de litere.
- Prezent adânc în timp.
- Câmpiile ţes lanuri.
- Roşul răsărit, galbenul apus, negrul nord.
- Apele curg în viitor pe lama zorilor.

Cântecul florilor

- Morţii sculptează liniştea în piatră.
- Florile ne-au deschis ziua.
- Aurul topit umple clipa de vară.
- Liniştea amorţeşte deasupra.
- Florile cântă.

Angoasă

- O spaimă de spaimă sporeşte lângă pământ.
- Tăceri în surdină aşează veşnicia într-un zbor.

Teatru

- Antenele visului se ridică pe scenă.
- Stea cu suflet, un text.
- Actorii au înşirat secundele pe sârmă şi fac paradă.
- Ca nişte bomboane poleite, spectatorii sug clipele.

Moarte

- Horele izvoarelor curg spre mare.
- Şoarecii ronţăie timp.
- Vântul îşi ascute briciul.
- Strigăt în noapte, prevestitor.
- Moartea, boala incurabilă a lumii.
- Răsare unde e necesară.

De dor de toamnă

- Un soare urduros zâmbeşte amar...
- Cu indiferenţa desenată pe faţă, cocoşul trezeşte răsăritul.
- Au înlemnit salcâmii de privelişti.
- Gutuii adună culori din pământ.

Ani şi sentimente

- Ce greu, să fii la înălţimea unui sentiment !
- Sunt în urma ta la câţiva ani.
- Sabia vieţii e scurtă.
- Muntelui pe vârfuri îi cresc coarne.
- Pe coline, brânduşe cu fuste scurte.
- Ani şi sentimente în asimetrie.

Fructe mincinoase

- Fructe mincinoase, de furat.
- Ălea dulci erau acre, iar alea acre erau dulci.

Lună dezgolită

- Luna îşi trage zăvorul de la ochi.
- Păsări cu rădăcini îşi curăţă zborul de înălţimi.
- Linia curbă a lunii e un purece în salt.
- Luna întreînchide uşa.

Noi, timp abstract

- Valurile-mi sar în cârcă.
- Tu dormi cu mine în acelaşi vis.
- Amintirea ta, ca o sculptură în piatră, pe un mormânt funerar.
- Tu, care eşti de parcă n-ai fi ...

Negativul unui gând

- Mi-au amorţit sentimentele.
- Vis de vis printre pletele ploii.
- Fluturi adunând culorile.
- Dincolo de acolo.
- Păsări fără aripi, vopsindu-şi în albastru zborul.

Portret de sine

- Mi-am peticit sufletul cu vise şi speranţe.
- M-am stors întreg de lumină, ca un reflector care moare pe scenă.
- Cu un răspuns, îmi pun o serie de întrebări.
- Mă desenez pe mine ca pe sine.

O singură moarte

- Îmi lipesc fruntea de gânduri şi adorm.
- În viaţă, vreau să mor o singură dată.

Întomnare

- Tu, ce urci dealul la cer, scutură-ţi aripa de praf !
- De-atâta căldură, prin pădurea rece, un ţap de la munte îşi taie barba sau venele.
- Se scutură gândurile toamna ...

Traducere

- Bat în cuie cuvinte pe bolta de sticlă a tăriei şi ele curg peste mine.
- Scutur din păsări trilurile.
- Păşesc cu umbra în spate.
- Locuiesc în numele meu ca într-un pat strâmt.
- Bat, să le scutur de pleavă, verbele, pe măsură ce ies din mintea mea.
- Întineresc litere.
- Sunt un tăciune lăsat la vatră.
- O viaţă fără sentimente.
- Să mă traduc în lucruri.

Oră veghind

- Flori coapte.
- Morţii aştern liniştea pe piatra cimitirului.
- Ziua îngenunchează dimineaţa.
- Largul s-a prelins în mare.
- Într-un nor gri îşi caută mormânt pescăruşul.

Între viaţă şi moarte

- Albul, un fel de absolut, până la negru.
- Viaţa înaintează spre moarte.
- Versuri care prind doar sfârşitul fenomenelor.
- De parcă viaţa ar începe cu sfârşitul ...
- Mormintele gazoase ale străbunilor plutesc în aer.

Dialog

- Ea scoate îngeri din gură.
- Eu îmi cedez ce nu-mi aparţine.
- Ea sau timpul mă îmbată.
- Mă afund în străinul din mine.

Ploi de flori

- Albastrul ochilor scurs pe pleoape.
- Trandafir spinos de dragoste.
- Flori albastre şi otrăvite.
- Plouă peste dragostea noastră.

Antipasărea

- Hârtia suportă şi răzvrătirile.
- Aşa cum foamea se face din alimente.
- Şi antipasărea din urât.
- Imaginându-ţi că săruţi o gură de canal sau că mângâi părul de pe bulan.
- Dinţii ca fasolea.
- Unghiile tale lungi şi gheare.
- Sau vecinul Gheorghe, personificarea antipăsării: Gheorghe taie lemne; Gheorghe nu taie lemne; Gheorghe taie; Gheorghe taie fumul cu cuţitul; Gheorghe nu taie lemne; Gheorghe taie frunze la câini.
- Găini ce n-au minte nici cât o găină.
- Faţa ta, ca un aragaz cu două ochiuri.
- Vulpea doarme păsăreşte.
- Azi sunt o antipasăre.

Atât de dragă

- Atât de dragă, Olga,-mi eşti !
- Şi te-aş iubi de la distanţă ...
- Sunt pomul dezrădăcinat şi fără de speranţă.
- Atunci când te-am îmbrăţişat, o, tu, făptură dulce, în sânge m-am cutremurat...
- La masă, lângă tine-am stat ca lâng-o zână albă.
- Şi mă simţeam înfierbântat...
- Şi fără de speranţă !

Pe coardă arpegio

- Tu, nobilă sibilă, iubire imposibilă, ca un impresario, de inimă imbroglio !
- Când te vedea-voi în zăvoi, cu dor de taină amândoi, să vii, să nu mai vii, la mine în pustii !
- Alminterea, ce te-ar oprea, olgă, tu, frumoasă prea ?

Gâlceava asemănărilor

- Ştiam poveşti de pe când lupul era căţel şi vulpea fată mare.
- Lumina cântă din orgă.
- Eu, îmbătat de vise, ca totdeauna.
- Nici măcar buzunare la şorţ.
- Apa, îmbrăţişată de maluri.
- Şi trecutul şi viitorul se formează dintr-un prezent continuu.
- Orizont al orizonturilor.
- Reziduul reziduurilor.
- Tu ai smuls mereu florile în loc de buruieni.
- Aveai impresia că eu sunt de ghips.
- Binele în exces dă rău, am învăţat.
- Ai vorbit când trebuia să taci.
- A trecut, o istorie a asemănărilor.
- Acum, nu e nici suflet de om.
- Doar nişte neoameni trag badoace pe uliţele Bucureştiului.
- Cuvinte lungi, cu coadă de păun, atât a mai rămas în urma gâlcevei.

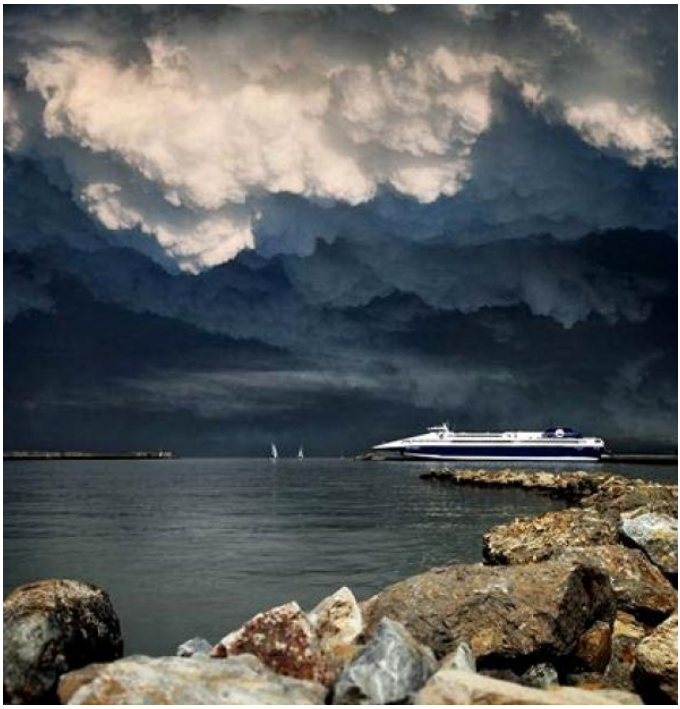

Introversiune

- Nu m-a condus nimeni la aeroport, m-am condus singur peste tot.
- Să-mi aleg o ţara de nonadopţiune.
- Am făcut urechile mari peste tot.
- Dar istoria este istorică şi isterică.
- Mereu înconjurat de soldaţii min-ciunii.

Pro patria

- Singura culoare a ţăranului e pământul.
- Cerul de zbor al poetului e pământul ţării.
- Ţara o mutăm în noi, unde am fi.

Mă scald în apatie

- Mă scald în apatie.
- Sub linia gândului.
- Într-o absenţă dulce şi moale.
- Năpădit de amintiri goale, lipite de frunte cu scuipat.

Răspunsuri fără întrebări

- Scriu din auzite.
- Pomii fac umbră degeaba.
- Maşina porni în galop.
- Din senin, aşa, deodată, s-a făcut senin.
- Şi întrebarea poate fi un răspuns.
- Cu condiţia să fie adresată.

Negresă blondă

- Era un întuneric de nu-ţi vedeai mâna.
- Stam pe aplecătura inimii.
- A venit atunci o negresă blondă, numai bună de pus la rană.
- Amabilă şi totuşi distantă, zâmbitoare, dar totuşi rece.
- Curând, negresa blondă cuceri întunericul.

Joc

- Mi-am dat seama că nu trebuie să te iei în serios pentru cele scrise.
- Hârtia suportă orice, aşa că pot născoci la infinit.
- Şi mă uitam la ei, oameni bătrâni, se jucau ca nişte copii.
- Nu mai vreau probleme, ci doar soluţii.
- Aşa că dorm ca un rege sub plapumă.

Morală

- Cunoscând, stăpâneşti.
- Stăpânit, cunoşti.
- Ca un bine înmulţit cu alt bine.
- Ca un rău închis într-un radical.

Copii dezmăţaţi

- Foamea li se citeşte pe umbră.
- Săraci, ca un soare englez.
- Coşi un petec şi se rupe altul.
- Condamnaţi la viaţă monotonă – se uită doar la televizor.
- Nici stelele, nici norii.
- Şi toţi am vărsat câte o lacrimă; numai una!
- Să nu te întrebi de ce se urăsc oamenii ?!
- Trăiesc atât de puţin!

Călătorii

- America este un popor de popoare.
- În Zair îţi trece ecuatorul printre picioare.
- Turul României cu turul pantalonilor.
- Când călătoresc, parcă timpul se dilată, şi o zi de drum este mai mare decât una obişnuită.

Crochiu

- Anticariatul nu e un cimitir de cărţi.
- Totul depinde de funcţia de inerţie a cititorului.

Obrazul pantofului

- Mingea se lăsă-n gol din vârful unui pantof lustruit.
- Nici capra nu merge de bună voie la târg, dar o iei de barbă şi o duci.
- Dar azi nu se mai poartă la casă poartă.
- Omenirea a pus cap la cap cozile.

Frica de frică

- Uneori, îmi e teamă fără să-mi dau seama din ce motiv.
- Ca şi cum motivele justifică teama ...

Paradoxuri de verde

- Femei cu pălării albe culeg ciuperci cu pălării roşii.
- Femeiuşte cu pălăriuţe culeg ciupercuţe cu pălăriuţe.
- Fior liric îţi trezeşte şi o judecată ştiinţifică.
- Curăţă neonul până-l face bec.
- Poate este şi o linie de despărţire care uneşte.
- Apa din Someşul Cald este rece.

De-Alde Ion (intro)

- Într-o zi, mă atinse înţelepciunea.
- Era un joi spre vineri, la Bălceşti.
- Dam pe bandă rulantă teste fără texte. Atunci am scris Tratatul.

De-Alde Ion (remember)

- Eram un stătut în cap.
- Mă învârteam, ca la biliard, din colţ în colţ, iar tu îţi săltai în sus rochiţa (rândunicii).

De-Alde Ion (extra)

- Vărsam laptele cucului, împle-ticindu-mă.
- M-am sculat mort (de beat).
- Atunci am aflat că liliecii văd cu urechile.
- Vulpea m-a privit cu un ochi de vultur.

De-Alde Ion (postum)

- Ziua judecăţii vine după teoremă.
- Vreau să mă dorm, să mă zbor.
- Peregrinez prin mine.
- Nu îmi ajung nici mie.
- Când mă gândesc că voi deveni un cadavru...

Răzbunare

- Creştea inima-n ei cât un pepene.
- Mi-au arătat pe viu un mort.
- De murit, moare oricine.
- Dar i-am dat afară din inima mea.

Viaţă alb-negru

- Poezii negre scrise în alb.
- Oameni albi măcinaţi de gânduri negre.
- Apă infectă, urâtă foc.
- Trecătoarea, ca un guler de munţi.
- Numai după ce moare omul ano-nim îţi dai seama c-a trăit.

Suflet de cauciuc

- Un bagaj de haine şi-un bagaj de cunoştinţe.
- Pâine cu unt şi cu muzică.
- S-a luat de gâtul meu ca o plantă agăţătoare.
- Alergam în golul tău.
- Am murit până a doua zi dimineaţa.
- Voi neexplora jungla.
- Eu sunt scriitor de matematică.
- Vin spre voi din alt mileniu.
- Am să cad în sus.

Foc îngheţat

- Ard şi îngheţ.
- Lipsa de lacune e şi ea o lacună.
- Poem la reparat: i-au pus câteva piese mecanice dintr-un jurnal şi alte aripi de ceară.
- Mă spăl pe fierul de călcat.
- Soarele are ochiul de zeu.

Sub papuc

- Sandalele îl bat la picior şi nevasta la cap.
- Îi dă câte o căpşună mură-n gură.
- Se duce la crâşmă să moară de rachiu şi apoi se-ntoarce.
- Pentru a da tonul, trebuie să ai un diapazon.

Versuri altoite

- Draga mea ca o stea cu coadă eşti o regină între buruieni.
- Cu ochii tăi miopi la dragoste.
- Ş chipul tău de trandafir pălit.
- Iubita mea cu ochii verzi de sticlă, cu părul negru, lung, de cucuvea.
- Cu sânii de înţepi urzică.

Inimă exactă

- Cuvinte-glasuri.
- Oglinda râde.
- Ziar găurit de inima mea.

Zbor ilicit

- Trăind în nemoarte.
- Cuvânt plin de sânge.
- Cântecul meu se loveşte de un călător turmentat.
- Nu mă mai pot scăpa de mine.
- Nefiind în fiind.
- Leagăne pentru tristeţe.
- Mă exilez printre cuvinte.
- Suferinţele-mi au prins în horă văile pe care le ridic la cer.
- Simţuri mutilate.
- Trăind în nefiinţă.

Declaraţie de dragoste

- Pe harta sufletului meu te-aştept abia mâine.

Prostituţie

- Femei bolnave, căzute la pat – mai ales la patul bărbaţilor.
- Case de femei pentru bărbaţi.

O pasăre-putere

- Gândul, copil.
- Acum e atunci.
- O rază de mâine.
- Piroane de cuvinte bătute în frunte.
- Îmi zâmbeau sângele.
- Viitorul îmi stă în faţă şi nu vrea să se dea la o parte.
- Am doar o pasăre-putere la bord.

De dragoste

- Părul tău, de culoarea furtunii.
- Călimară, cu sânge albastru.
- Păsări, învăţând de la tine să zboare.
- Flori, luând de la tine culoare şi de la tine căderea-nvăţând.
- Vreau să ning, să ploi, să strig.
- Vreau să fii zarva pe care se aşterne tăcerea mea.
- Dar nu. Ochii tăi sunt un lac îngheţat.

Remoarte (fragmentar)

- Dumezeul i-a pus Evei o coastă de azur, să strălucească.
- Îmi consult sentimentele.
- Sentimente-n naufragii.
- Oh, piatră, mă încremeni !
- Steaua aceea face fructe.
- Versuri sprijinite-n cârjă.
- Istoria unei mierle.
- O cădere de mine.
- Fiinţa mea, ca un strigăt.
- Sculptez liniştea.
- Ţărani bătrâni, cosind lumina de cu luminat.
- Eu, nefiind fiind.
- Pustiuri de paşi.
- Citesc în litere.
- Mă-mpiedic în imagini.
- Îmi uitasem ochii în carte; i-am luat şi i-am pus pe fereastră.
- Cum stau aliniaţi în spatele meu anii ...

Cuvinte necuvântate

- Cuvinte-ale mele, pe unde aţi fost?
- Se scurge din ochi fiinţa voastră.
- Să îmi ajung cu cuvintele mele.
- Îngenunchez cu cuvinte în faţa ta, lumină !
- O fereastră umplută cu cuvinte.
- Îmi seamăn mie şi cuvintelor mele.
- Un cuvânt a înflorit din pământ chiar în faţa mea.
- S-a proţăpit aici şi nu mai pleacă.

Dialog paralel

- – Licurici, aprindeţi-vă sufletele !
- – Luminăm şi noi cu inima.
- – Licurici, daţi luminii ce-i al întunericului !
- – Luminăm şi noi cu sunetul.

Celelalte cuvinte

- Arunc reziduuri – cuvinte.
- Cuvinte oprite cu sila să-şi facă stagiatura.
- Te joci în cuvinte.
- Cuvintele, murind pe buze.
- Şi cad printre dinţi resturi-cuvinte.
- Cuvântul se întoarce în moarte.

Unde de struguri

- Capete golite de creier şi linişte.
- La umbra poemelor, cu gândul la soare.
- Unde de struguri.

Pădure de stele

- Când seara mă colind cu steaua.
- Steaua aceea, mutată din eternitate.
- În lucrurile dimprejur pătrunde sufletul meu.
- Moarte de nichel.
- Voi patina în memorie.

Coordonate de piatră

- Călătorie fără întoarcere.
- Ne-ascundem noaptea.
- Fraza emoţiei acoperă timpul.
- Nu eşti niciodată destul de singur, niciodată destul de nefericit.
- Viaţa e o călătorie fără întoarcere.
- Moartea învaţă de la mine să trăiască.

Avânt de lună

- Fruntea de foc a lumânării.
- Rătăcitoare prin cer.
- Linişte strânsă în jurul crucilor.

Crâng împăsărit

- Câmpiile privesc în sus.
- Tăcerea lor e muzică.
- Eu locuiesc într-o secundă.
- Călare pe spinările parcă albastre ale orelor.
- Nemulţumirea de lucruri.
- Mereu la limita nopţii.
- Construind zidul cuvintelor.
- O seară de piatră.
- Bântuie scheletele ideilor.
- Timpul sare pe treptele orelor.

Mistere slute

- Cui te suferi supus?
- Amurgul intră-n fereastră.
- Vise străine prin sufletul meu.
- Epava acestui poem în adâncul sufletului.
- Inimi veşnic în cutremur.
- Mă doare puţin mai mult.

Uşa de aer

- Liniştea – un nume al meu.
- Această zi fără chip, de un verde sonor.
- Să mori frumos, în antene de vânt.
- Făina tăcerii mă pudrează cu zâmbet de ferestre sparte.
- Prin uşa de aer, larg deschisă.

Muzică umedă

- Sunete spânzurate de clopote.
- Ochi înflorind din pleoape.
- Iese lumina din muguri.

Crochiu cu tine

- Iese lumina din ochii tăi.
- Babă-oarbă noaptea.
- Vis născut mort.

Jocul de-a cerul

- Bolta e încinsă cu-n brâu de nori.
- Vânturile stau la taifas.
- Petale imense de soare.
- S-au fixat pe cer glasuri de flori.

Prin armura vremii

- Nu sunt meşterul Manole.
- Scăldat în oceanul de vise.
- În duet cu mine însumi.
- Am nevoie de un nume.
- Să pot răzbate prin armura vremii.

Întuneric stins

- Clipele picură din ani.
- Arbori primeniţi cu flori.
- Pătrar de lună.

Suflet de statuie

- Plopii beau cerul.
- Marea-ncinge.
- Frunte mângâiată de sfială.
- Cu mormântul în istorie.
- Spirala timpului, aer încărcat.

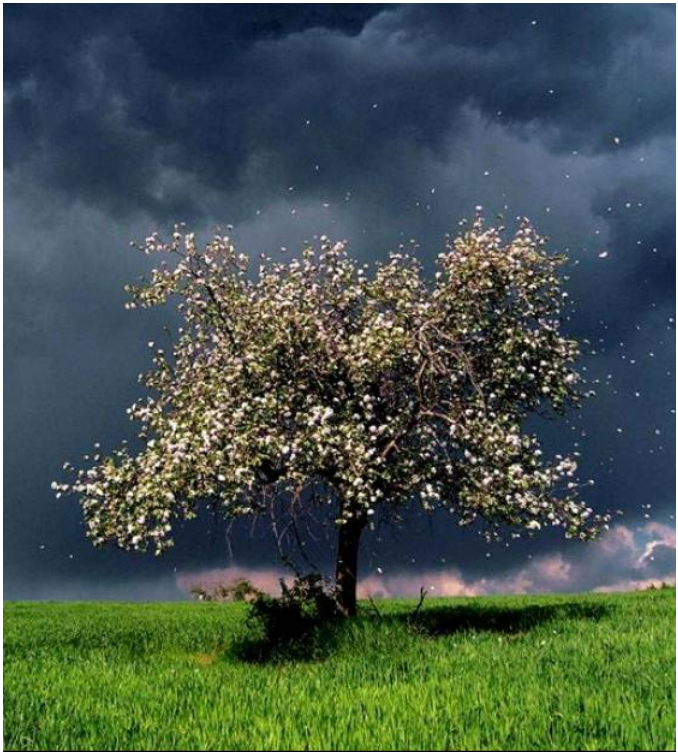

Incendiu sub frunte

- Când eu sunt tu şi tu rămâi la fel.
- Când tu rămâi la fel şi eu nu sunt tu.
- Mi-e rău de tine.
- Un fel special de durere.
- Ochii tăi – gloanţe oarbe.

Blocat în tunelul cuvintelor

- Vidul dintre cuvinte.
- De văzut, nu. De auzit, nu.
- Din locul acesta începe noaptea.
- Deschide timpul să vină la mine.
- Eu şi non-eu; alergăm în cerc unul după altul să nu ne ajungem.
- Era un verde de neobişnuit.
- Vremea e capricioasă, ca femeia.
- M-am consumat într-un vers.
- Ca macul de atâta roşu.
- Aud cum pleacă lumina spre mine.
- Un gând trecând în negând.
- Se întâmpla pe nepământ.

Gânduri bătrâne

- Aud tot mai ades cântecul insuportabil al morţii.
- Rece, depărtarea; depărtarea e timp.
- Anii mei sunt casanţi.

Oră nebotezată

- Mugurii plesnesc ramurile.
- Soarele e un cioban care îşi mână oile, preschimbate în nori la pătrat.
- Fruntea mi-e plecată dup-un vis.
- Spuse nespus, celelalte cuvinte.
- Iubirea se aşează-n sânge.
- Pe unde se tac greierii ?
- Aud horcăitul nopţii.
- Beţia vieţii într-o oră nebotezată.

Zvonul timpului care vine

- De o vreme, tot culeg nopţi.
- Mă duc, că timpul mă aşteaptă.
- Un ultim vers, ca un stejar cu frunze bătrâne.

Inimă de plumb

- Frumusețea-ți crește-n obraji.
- Cerul are surâsul tău.
- Doar inima ți-e de plumb.

O clipă cu tine

- Casa doarme liniştită.
- Părul tău e răvăşit de pescăruşi.
- Zările deschid ochii tăi albaştri.
- Şi cade clipa.
- Iar marea bate-n nisip medalii de dor.

Inimă de plumb

- Frumuseţea-ţi creşte-n obraji.
- Cerul are surâsul tău.
- Doar inima ţi-e de plumb.

ISBN 978-973-1903-56-9